

Išplėstines aplinkybes ir išplėstinius pažyminius pakeiskite šalutiniais sakiniais.

1. Grįžęs į Lietuvą, Giedraitis iš karto įsijungė į politinį, religinį, visuomeninį gyvenimą.
2. Lyžtelėjęs lūpas, jis pajuto sūrų savo kraujo skonį.
3. Odisėjui aukojant dievams auką, kilo baisi audra su žaibais ir perkūnija.
4. Atvykę į Kulmo žemę, jie dar nežinojo, kad ta žemė jiems nebepriklauso.
5. Piliakalniai, apaugę krūmais, tarsi prašė: sustok, nepraeik pro šalį, atverk mūsų pilėnų žūties istoriją.
6. Mirus Rygos vyskupui, žemės iš bažnyčios palengva slydo į Ordino rankas.
7. Ir vėl klykiančios žasys, grįžtančios iš pietų, ant savo sparnų parnešė pavasarį.
8. Praėjus šimtui metų po Durbės mūšio, kursiai Jūrkaimyje šventė garsiąją pergalę prieš kryžiuočius.
9. Visai išaušus, iš Mindaugo pilies tvarkingai išjojo vokiečių riteriai su arbaletais.
10. Po krikšto Morta galėjo laisviau pasikalbėti su riteriais ir vienuoliais, apsigyvenusiais pilyje.
11. Saulei besileidžiant, Brunonas su savo palyda prijojo seklesnę upės vietą ir šiaip taip, kad ir sušlapę, vargais negalais persikėlė į kitą upės krantą.
12. Tie liūdni prūsų medžiai, stovintys prie sudegintų sodybų, ištiesę savo nuogas apdegusias šakas, tarsi šaukėsi pagalbos: gelbėkite, mus sudegino gyvus.
13. Jų vyresnysis, išvydęs naująją pilį, savo akimis negalėjo patikėti tuo, ką mato.
14. Oras, perkoštas lietaus, nuskaidrės, ir išnyks svilėsių kvapas, tvyrojęs aplinkui.
15. Po kelių savaitių, ledams išplaukus, upė sugrįžo į savąją vagą.
16. Gediminas, kad ir neturėdamas karūnos, vadina save karaliumi.

17. Jaunojo pabrolys su deglu, iškeltu virš galvos, tris kartus apjojęs jaunosios vežimą, davė ženklą apeigų pradžiai.
18. Medžiai ir krūmai, savo šaknimis apraizgę kalną iš visų pusių ir tvirtai jį laikantys savo glėbyje, taip pat šventi.
19. Nuskambėjus triūboms, abi palydos susirikiavo paskui jaunosios vežimą, kuris pagaliau, paraginus arklius, tūktelėjo pirmyn.
20. Jaunutis, tikėdamasis iš jo pagalbos, net apsikrikštijo stačiatikių bažnyčioje, bet tai nepadėjo.
21. Įkūrus prūsų žemėje kad ir mažą parapiją, jai reikėjo ganytojo.
22. Dieną naktį smilko durpynai, nuo kurių, dvelktelejus menkiausiam vėjeliui, ligi Mindaugo dvaro atsklisdavo aitrus svilėsių kvapas.
23. Prie krūtinės auksine sege buvo prisegtos dvi baltos plunksnos, kurios Mortai žengiant pleveno ore sulig kiekvienu žingsniu.
24. Arkliai, vos prisiartinus prie miško, karpydami ausimis gaudė jiems nepažįstamus garsus.
25. Vokiečių riteriai, negalėdami Lietuvai tiesiogiai skelbti karo, kuriam laikui pakeitė savo taktiką.
26. Pasibaigus taikos sutarčiai su Ordinu, Gediminas, nesulaukęs pritarimo dėl krikšto iš žemaičių, ilgą laiką tarėsi su rygiečiais, kaip išvaryti vokiečių riterius iš Rygos.
27. Atvėrus girgždančius, nuo speigo cypiančius pilies vartus, žemaičiai įčiuožė į kiemą ir, atidavę arklius, smarkiai trypdami, kad bent kiek atgytų sustirusios ir nutirpusios kojos, pasuko link deglų, kurie švietė prie pilies įėjimo.
28. Tačiau kunigaikštis Kęstutis gerai žinojo, kad, norėdamas savo kraštui bei žmonėms užtikrinti ramybę, jis privalo sukti galvą, kaip tą pageidautiną ir visų taip trokštamą ramybę pasiekti.
29. Senas medis nebelinksta, o lenkiamas per prievartą, lūžta.
30. Besileidžiant laiptais žemyn pro šaudymo angą šmėstelėjo apskritas vasariško peizažo gabalėlis, įrėmintas storų pilies sienų.